

Bilag 3

Til Socialudvalgets medlemmer

28.01.11

Københavns Kommune

Vedr.: Redegørelse fra Christians Safe House til Socialudvalgets medlemmer i København

Jeg ved at i, ganske givet, skal læse og sætte jer ind i mange ting, men denne afgørelse som i nu har sat til hjørnespark kan betyde at vores mangeårige sociale arbejde nu helt må slutte.

Ene og alene da der tilsyneladende er sået udokumenteret tvivl omkring vores arbejde i Safe House.

Dette er rigtig trist for vores mange brugere. De handlede og tvangsprostituerede kvinder i København.

Så jeg beder inderlig og venligst at kunne bruge et par minutter og kort sætte jer ind i denne redegørelse

Da vi kan forstå at der på jeres udvalgsmøde den 26. januar 2011, er besluttet at udsætte jeres afgørelse vedrørende den af os forventede drift støtte til Safe House, tillader vi os nu herved at fremsende denne redegørelse fra Safe House til jer direkte, i Socialudvalget.

Vores projekt som senest ved sidste uvildige rapport fra COWI 2001 til folketinget, blev omtalt som anderledes men også klart helhedsorienteret, og nu anbefalet til statens SATS pulje midler; http://www.lige.dk/Files/pdf/Handel/evaluering_indsats_menneskehandel.pdf

står nu mere end nogensinde for en truende lukning, da mange af de forventede søgte, og modtagende af fonden Safe and Alive indsamlede midler tilsyneladende, aldrig er kommet frem til Safe House, egentlige arbejde, med de handlede kvinder, i København.

Vi kan også forstå at der har været en masse forvirring, og forklaringer omkring hvorfor vores samarbejde med fonden Safe and Alive, egentligt ophørte.

Det er et komplekst forløb, som jeg gerne vil forsøge at give en ordentlig redegørelse for her.

På det sidste, er dette kulmineret med en masse omtale i medierne.

At netop dagbladet BT, nu vælger at tage denne sag op, omkring Safe and Alive, er nok fordi at de selv stod som hovedsponsor med betydelig støtte, under hele opstarten af Fonden Safe and Alive i sommeren 2008.

Der er nu også fremkommet mange personlige angreb på min person, fra Safe and Alives side. Foreløbig har jeg valgt ikke at svare, offentligt, da disse mange beskyldninger, slet ingen hold har i virkeligheden, men nok mere må opfattes som et forsøg på at skabe fokus ændring på de mange kritiske spørgsmål som nu er stillet i forhold til økonomi og ageren, af tidligere hoved sponsor, for fonden Safe and Alive; Dagbladet BT.

I mellem alle disse ting som nu flyger ind og ud, at det vigtigt at huske at Fonden Safe and Alive er en fond, og slet ikke en selvstændig social aktør inden for dette sociale område.

Det tog over et halvt år for Safe and Alive, og kun efter mange henvendelser fra os, at fjeren en tekst på både deres hjemmeside, og på deres Facebook profil, som lød; ”Vi driver p.t. Danmarks eneste Safe House for handlede kvinder”. Da, Safe and Alive, slettede denne formulering den 16.06 2010, ændrede de den nu til ”Vi har blandt andet været fødselshjælper til et Safe House” En formulering som stod der, indtil for bare et par uger siden.

Hvis det virkelig havde stået så forfærdeligt til med mig, personligt, vores Safe House, og Christians Venner, hvad var så egentlig grunden til at Safe and Alive, fortsatte så lang tid med at give indtryk, til øvrigheden, af de stadigvæk drev Safe House? Det virker virkelig meget underligt, eller var dette måske en helt bevist vildledning?

Når Safe and Alive således selv skrev, har været fødselshjælper til vores projekt, Safe House, må vi efterfølgende desværre, konstatere at de nok helt bevist har forsøgt at kvæle deres baby under fødslen.

Socialudvalget er i øvrigt alle meget velkommen til at komme og besøge vores Safe House, for ved selvsyn at kunne danne sig et indtryk af vores projekt, og vores arbejde.

Dette bør dog nok være snart da vi ikke ved om vi økonomiske mere kan fortsætte.

Vi har, som det vedlagte link, fra den uvildige COWI i rapporten ikke noget at skjule eller skamme os over.

Vores mange resultater i arbejdet, helt fra den første i Danmark anerkendte handlede kvinde, og op gennem årene, taler sit eget klare sprog. Vi har arbejdet innovativt og nok helt anderledes, men resultaterne er også helt anderledes klare.

Sammenarbejdet mellem Safe and Alive, og Foreningen Christians Venner, og undertegnende blev indgået den 1. september 2008. (Og varede, 13 måneder.)

Formanden for Foreningen Christians Venner, hed i øvrigt på dette tidspunkt David Munis Zepernick.

Arbejdet havde før dette sammenarbejde med Safe and Alive, foregået en del år fra en privat lejlighed. Øvrigheden havde specielt gennem sagen omkring Rose og Christian i medierne og fagbladet 3F således fået den første handlede kvinde i Danmark anerkendt, som efterfølgende fik både asyl og opholdstilladelse. Hun lever nu i dag et godt liv et sted i Københavnsområdet, og har været helt selvforsørgende fra den alder første dag.

Mange andre handlede kvinder er fulgt efter denne første sag. Søgte efter begrebet Christian. Det gør de det stadigvæk.

I slutningen af 2008 bliver der af Københavns Kommune givet en opstartsstøtte til Safe House. Denne støtte gives officielt til arbejdet i Safe House, og bliver officielt udbetalt af Københavns Kommune til Fonden Safe and Alive.

Personligt deltager jeg efterfølgende i en radioudsendelse på DR P4, og takker både daværende Overborgmester Ritt Bjerregaard, BR og Københavns Kommune.

Men pengene kommer bare aldrig ud til arbejdet i Safe House!

Efterfølgende bliver beløbet fra Københavns Kommune udbetalt den 1. december 2008.

Men slet ikke på Fonden Safe and Alives konto, men på den daværende Landsforening for Aktive Kvinders konto.

Efterfølgende og kun et par dage efter bliver der udbetalt 210.000 til den daværende for Safe and Alive, Direktør Christian Stadager, af daværende direktør for Aktive kvinder Susan Balschmidt, uden dette blev fortalt til hverken mig eller nogen anden.

Vi har omkring dette fremsendt en redegørelse, til socialforvaltningen i København med fuldt bilag som understøtter alt omkring hele dette hændelse forløb. Først i Foråret 2009 kommer dette til mit kendskab, hvorefter jeg beder bestyrelsen for Safe and Alive om øjeblikkeligt at tage sig af sagen.

I begyndelsen af 2009, forlader og nedlægger den siddende bestyrelse deres poster i fonden Safe and Alive. Der var ingen officiel grund til at dette skete.

Jeg blev af daværende direktør for Aktive kvinder Susan Balsmidt, og daværende direktør for Safe and Alive Christian Stadager, fortalt at grunden var "at de ikke ville Safe House".

Ved denne lejlighed forlanger jeg nu, at det bliver mig som får lov at bestemme de nye bestyrelser medlemmer, til Fonden Safe and Alive. Dette blev ikke besluttet uden besvær.

Efterfølgende fik jeg et møde i stand med to af de afgåede bestyrelse medlemmer, Jane Korzak fra 3F samt MEP for Venstre; Karen Riis Jørgensen og de fortalte mig at grunden til at de havde forladt bestyrelsen da de af Christian Stadager, fremlagte økonomiske budgetter, for Safe and Alive, var lidt for fantasifulde.

De forklarede mig ydermere at de havde forslået den daværende direktør at han skulle nedlægge Safe and Alive og overført alle aktiver til foreningen Christians venner. Det virkede lidt dumt at lave en overbygning på vores arbejde.

Grunden til at de ikke selv havde lavet en masse ballade ved deres afgang, havde været på grund til mit mangeårige arbejde for de handlede kvinder.

De gav begge udtryk for at kende til, mit mangeårige arbejde, for de handlede kvinder i København.

(Efterfølgende er der endnu et møde mellem de to nævnte og den nye bestyrelse for Fonden Safe and Alive, hvor de samme punkter endnu engang blev genfortalt.)

En ny bestyrelse til Safe and Alive, skulle nu hurtigt tiltræde.

Jeg bad således daværende formand for foreningen Christians Venner, David Munis Zepernick og et andet fremtrædende bestyrelsesmedlem Ann Sofie Bech von Hilmcrone fra foreningen Christians Venner, om at nu indtræde i den nye bestyrelse for Safe and Alive.

Derudover bad jeg en dygtig lokal politiker, Lars Weiss samt en gammel god ven som er økonom uddannet; Palle Bo, om at indtræde i Safe and Alives nye fondsbestyrelse. Landsforeningen for Aktive kvinders formand var som det eneste medlem fra den forrige bestyrelse fortsat, i bestyrelsen.

Den nye bestyrelse for fonden Safe and Alive får lidt travlt, da det kommer frem at de forsvundne penge fra Københavns Kommune, opstartsbevilling er gået til daværende direktør Christian Stadager, uden om Safe and Alives konto.

I foreningen Christians Venner bliver der efterfølgende valgt ny bestyrelse, fra medlemmerne i den kommende generalforsamling.

Da foreningen for Christians Venners formand og et bestyrelsesmedlem nu indtræder i Fondens Safe and Alives bestyrelse, holders der efterfølgende generalforsamling i Christians Venner, og en ny bestyrelse tiltræder.

Allerede om sommeren 2009, vælger, Palle Bo, at forlade bestyrelsen fonden Safe and Alive.

Palle Bo fortsætter dog i både Foreningen Christians Venner, og som frivillig i husets arbejde.

Den officielle begrundelse fra Palle er at han ikke har tid, men over for mig forklare han at han er alvorlig bekymret over økonomien i fonden, som han slet ikke kan gennemskue, og ikke vil ende i en situation hvor han eventuelt på et sene, tidspunkt ville kunne beklignes.

Dette er for mig, meget bekymrende da han som nævnt er den eneste egentlige uddannede økonom i bestyrelsen.

Der verserer, vist også nu en påstand fra Safe and Alive, om at jeg skulle have blandet privat økonomi sammen med fondens penge, men det kan her blankt afvises med følgende:

Dette har der slet ikke været nogen muligheder for, alle afregninger foregik hver måned med medfølgende, kvitteringer som bilag. Der har aldrig, mig bekendt, været nogen anmærkninger til dette.

Men der kan være et spørgsmål om det indbetalt depositum som blev deponeret, til udlejer ved indgåelsen af lejemålet til Safe House. Dette depositum er nu også nævnt i opgørelsen til afregningen fra Safe and Alive, til en stor donor gave fra OAK foundation.

OAK foundation, donerede, 1.920.000 kroner til driften af Safe House i 2009.

Denne bevilling og det regnskab som der efterfølgende blev sendt tilbage fra fonden Safe and Alive, til OAK Fonden, og undergår i øjeblikket, en grundig advokatundersøgelse.

Ikke mindst da det sammenholdt med det fremsendte regnskab fra, Christians Safe House er blevet sendt til OAK.

Det indeholder et meget stort gab, i forhold til det af Safe and Alive officielle indsendte regnskab til OAK foundation.

(Advokatkontoret Bruun & Hjejle, Nørregade 21. 1165 København K foretager denne undersøgelse på vegne af OAK Foundation.)

OAK fondens brev som der fulgte med denne store donation er det specielt følgende at meget vigtig bemærke hvad der står på side 2;

BEMÆRK: Såfremt at foreningen Safe and Alive ophører med at fungerer i bidrags perioden overgår det resterende beløb fra OAK Foundation Denmark til den organisation der varetager den fortsatte drift af Safehouse – dette kunne være "Christians Venner". Det er et krav, at denne organisation eller forening der overtager den resterende bevilling kan dokumentere skattefrihed samt fornøden kompetence. OAK Foundation Denmark skal orienteres og give tilladelse såfremt bevillingen skal overgå til anden side. (citat slut)

OAK sender yderligere gennem 2009, to mail til Safe and Alive, senest til David Munis Zepernick, hvor dette forhold mellem Safe and Alive og Safe House, og Christians Venner, igen bedes forsikret fra Safe and Alive, om at dette nøje skal overholdes. Begge gange svares tilbage til OAK, at dette vil blive respekteret.

Ligeledes er der i gave brevet en meget klar besked om at hele beløber udelukkende må bruges i Safe House, og ikke i fonden Safe and Alive regi.

Da fonden Safe and Alive, derfor den 28. november 2009 opsiger alle aftaler med undertegnende, Safe House, og foreningen Christians Venner, skulle dette have været meddelt til OAK, og eventuelt resterende beløb skulle overgå til eks Christians Venner.

Men dette sker ikke!

Dette måtte således også helt klart betyde eventuelle depositum som var indbetalt, ved lejemålets indgående, da dette jo fremgår klart i regnskabet, for 2009, overfor OAK, som der er fremsendt, slet ikke kan tilhører Safe and Alive, men Safe House. Da Safe and Alive jo som bekendt, selv havde opsagt alle aftaler med Safe House, Christians Venner og undertegnende, havde de således slet ikke længere lovlig råderet over disse donerede penge

Huset, som vi lejer, havde været på tvangsaktion, sommeren 2009, og da der kom ny ejer af huset. Den nye ejer tilbød mig at overtage huset på samme vilkår som han selv havde budt huset hjem for. Ydermere ville den nye ejer stå som selv kautionist, ved en eventuel overtagelse. På et fælles møde mellem Safe and Alive, Christians Venner, og Safe House, den 27. september 2009, foreslog jeg, at vi omdannede huset til en selvejende institution.

Dette blev dog på mødet afvist, af Safe and Alive. Vi forsøgte flere muligheder, uden held.

Efter alle opsigelser af sammenarbejdet, fra Safe and Alive, den 28. november 2009, forsøgte vi igen om dette kunne realiseres, men dette var ikke økonomisk muligt, da Safe and Alive kun tre dage efter opsigelsen af sammenarbejdet, allerede den 1. december 2009, forlangte at det fulde indbetalte depositum, fra den oprindelige lejekontrakt, for Safe House, øjeblikkeligt skulle tilbagebetales, til Safe and Alive. Der blev i den følgende mail udveksling fra David Munis Zepernick fremsat en del trusler om alskens ulykker hvis jeg ikke makkede ret. Det var meget ubehageligt.

Dette var jo ganske umuligt, at skulle finde på bare tre dage, og i øvrigt efterfølgende, er vi nu blevet klar over at Safe and Alive, nu heller ikke havde et lovligt krav på dette i henhold til indgåede aftale med OAK foundation, og således må have fuldstændig handlet direkte i mod bedre viden.

Dette har vi efterfølgende, nu kun kunnet forstå må have været en direkte ond vrede og modarbejde, af vores projekt. Et tilsvarende krav på 60.000 kr. som jeg mente at have til gode, for udlæg, blev efterfølgende udlignet af Safe and Alive, med det krav på depositum på 66.000 kr. som de således mente at have til gode.

Så 1. december 2009 stod vi så igen, ligesom i julen 2008, uden penge til den fortsatte drift, eller andet.

I opfattes i øvrigt at det er meget problematisk at Safe and Alive, slet ikke underretter OAK, eller nogen andre, for den sags skyld, om at de har opsagt alt sammenarbejdet, med Safe House, den 28. november 2009.

Safe and Alive havde derfor i henhold til skriftlige aftaler med OAK foundations, egen regler omkring deres donation, slet ingen legal ret haft til at kræve hverken depositum eller andet der kom fra OAK tilbage efter en opsigelse.

Faktisk havde de en skriftlig aftale, og forpligtigelse til at orienterer OAK om ophøret af sammenarbejdet, og efterfølgende overdrage alle resterende penge til evt. Christians Venner.

Vi har naturligvis givet OAK Foundations, advokaterne som nu undersøger dette, fuldstændig frihed og ret til at undersøge alle mine, private eller Safe House forhold, økonomisk eller andet de måtte ønske indsigt i.

Derimod fortsatte de helt frem til den 16. juni 2010, med at fortælle hele omverdenen, og øvrigheden at de fortsat drev Safe House, fra deres hjemmeside og deres Facebook gruppe.

Dette var efter min opfattelse en direkte vildledning, for øvrigheden, for at kunne forsætte, med at søge og indsamle penge søgt til vores arbejde, velvidende at de aldrig ville komme arbejdet i huset.

Der var rigtigt mange ansøgninger ude, med Safe and Alive som afsender, alle med direkte henvisninger til mig og til vores arbejde, og der har beviseligt været forsøg fra Safe and Alive, på at efterfølgende få omfattet de betingelser, som de donerede penge oprindeligt var givet til, når donationen var givet og stod til udbetaling.

En ansøgning til TRYG fonden fra fonden Safe and Alive, er lysende eksempel på dette, forsøg på bevist vildledning.

Anstændigvis burde penge som der var doneret, til en opsagt nu for længst opsagt, sammenarbejdspartner, i det mindste blive prompte returneret til donor, for at de så selv efterfølgende ville kunne afgøre hvad de ville gøre med deres donation. Specielt hvis deres nu efterfølgende mange personlige angreb på mig og vores projekt skulle stå til troende.

Men dette skete bare heller ikke.

I flere tilfælde blev penge på denne måde modtaget, til arbejdet i Safe House, helt uden at informerer til donorer at sammenarbejdet for længst var ophørt.

Dette er også helt klart tilfældet overfor den bevilgede drifts bevilling fra Københavns Kommune 2010 og fire år frem.

At Safe House, skulle være et enmandsprojekt, at ingen vil sammenarbejde med mig eller os, er en anden nu uhørlig og uvidende fremsat påstand fra David Munis Zepernick fra Safe and Alive..

I så fald er det ret utroligt da vi kan have åbent 24 timer i døgnet, og jeg i så fald skulle deltager i flere møder på samme tid, forskellige steder rundt omkring i byen, holde foredrag på skoler og krisecentre rundt omkring i landet, samtidigt med jeg holdt huset åbent, med alle aktiviteter kørende, på samme tid. Det er ganske enkelt fysisk umuligt.

Der er omkring 20 frivillige tilknyttet i husets daglige arbejde, og virke.

Vores ugentlige skolelærer for kvinderne, gennem hele 2010 er i øvrigt ekstern konsulent for Center mod Menneskehandel; Rune Hjarnø Rasmussen. Der er derudover ofte studerende, og vi har haft praktikanter fra den Sociale Højskole i København. Den 10. februar skal vi igen modtage endnu en praktikant, Julie. I øjeblikket er Julie tilknyttet, på Grevinde Danner stiftelsen. Og vi skal yderlig have en person i job aktivering fra 1. februar.

Hvis der ikke lige, var udbrudt borgerkrig i Elfenbenskysten er jeg personligt bedt af Politiet i Sandholmlejeren, om at være eskorte for kvinde, som skal udvises. Jeg har møde med Politiet og kvinden den 2. februar om netop denne sag.

Vi har med udlængeservices viden og godkendelse p.t. en anerkendt handlet kvinde fast boende her i huset.

Grunden til der ikke er flere, selvom vi har plads, har været hele den uafklarede økonomiske gennem hele 2010.

Vi for første gang i seks år, måtte bede et par kvinder om at vente med at påbegynde deres asylansøgning.

Der har verseret en uhørt påstand fra Safe and Alive, om at jeg skaber et afhængighedsforhold, til kvinderne.

De kommuner som modtager en af vores kvinder, som har opnået asyl, har flere gange bedt mig om at være officiel mentor for, under kvindens integrationsperiode på de lovpligtige tre første år.

Dette har jeg trods arbejdes og tidspres altid sagt ja til.

Dette har medført at alle de kvinder som vi har opnået asyl til, alle er startet som selvforsørgende, i job, eller under uddannelse, fra dag et, i friheden, og har givet det sikkerhedsnet, som mange andre med ny start, ikke altid har fået.

Ingen af vores kvinder for hvem det der er opnået asyl, i Danmark, er, eller har, været på offentlige ydelser nogensinde.

De kan klare sig selvstændigt, med mental og social støtte fra os.

Vores metoder betyder at vi i arbejdet, ikke arbejder som en institution men mere som et rigtigt hjem, hvor man altid kan finde hjælp. Noget mange af kvinderne i miljøet jo aldrig har oplevet. Fornemmelsen af tryghed.

De mange nu frie kvinder, som således også kommer i vores hus, er på en måde nu rollemodeller for de andre brugere.

Vi har i øjeblikket et sted mellem 8 til 15 handlede kvinder fra miljøet, som finder deres vej her for at finde lidt fred, lidt mad, et bad, lægehjælp, eller andre helt basale livsnødvendigheder.

På grund af at David Munis Zepernick på åben skærm i TV Lorry, nævnte navnet på vores vej, har vi her de sidste uger været nødt til at også, nedtrappe de ellers mange besøg, da dette kan medvirke til at de kriminelle

måske kan begynde at søge mere målrettet efter, de kvinder som ellers bruger vores tilbud.

Lejemålet er nu endeligt opsagt af udlejer. Vores advokater søger lige nu, efter et alternativ.

Det har været en ørkenvandring, igennem det sidste års tid, for at drive hele projektet rundt.

Foreningen Christians Venner, og bestyrelsen, har givet en stor del af økonomien til arbejdet.

De frivillige, Palle Bo og Advokatkontoret på Hellerupvej har utrætteligt bakket op om vores arbejde.

Husejer har været tålmodig, og givet os frist på frist, da han jo nu klar over, hvilket arbejde vi udfører hver dag i huset..

Så inden det hele måske med et er helt slut, med Safe House, syntes jeg i skulle komme på besøg, og se hvad egentligt er hvad alle taler om. Vi har virkelig intet at skjule eller skamme os over.

Opmærksomheden omkring vores arbejde er ellers stor.

Sidste fredag havde jeg besøg af CNN. Jeg valgte nu, ikke at tale om alle disse nævnte problemer, for dem.

I slutningen af februar, eller i begyndelsen af marts udkommer, så min bog, med kvindernes historier, på Gyldendals forlag. Slutningen på bogen, skal nu endelig gøres er helt færdig.

Der er allerede forudbestilt halvdelen af det første oplag. Det er faktisk ret flot.

Direktør Ole Knudsen fra Gyldendal kommer på besøg den 1. februar, i huset.

Nu hvor det hele igen svigter, er der et håb om at der måske kan forudbetales nogle af den betaling fra forlaget.

Fotografen Jeanette Ehlers har lavet årets kunstfrimærke. Alle de valgte tekster der er skrevet i bunden af hvert frimærke, er mine tekster, fra arbejdet med de handlede kvinder. Hvilke jeg også krediteres lidt for.

Siden november 2010, har der været et filmhold der med støtte fra Statens Filmfond, er ved at lave en dokumentar omkring arbejdet i Safe House, og med de handlede kvinder, og således også en del omkring alt dette her.

Så der er meget stor opmærksomhed, i og omkring arbejdet i Safe House.

Der var mange forskellige grunde til at sammenarbejdet gik i stykker, med Safe and Alive.

Personligt har jeg nok ikke været særlig nem at omgås, Forskellene var for store, tilliden var, som beskrevet, fra min side meget tidligt tabt, de mange fantasifulde budgetter, topstyring, penge som bare forsvandt, de mange fortielser, mange utroværdige forklaringer og en fornemmelse af at hele tiden skulle stille op til en masse ting for at Safe and Alive kunne holde gryden i kog, søge og modtage flere penge, var simpelt hen bare helt ulidelig.

Det var som om at vi med en lille påhængsmotor skulle skubbe et kæmpe skib, og når vi en gang i mellem forsøgte at gøre opmærksom på dette misforhold, fik både jeg og min kollega, en kort kontant besked fra David Munis Zepernick "Vi har pengene så vi bestemmer" Denne besked ringer altså stadigvæk grimt i vores øre.

Jeg håber virkelig at med denne redegørelse at i, endnu engang vil se med fornyet øjne på vores efterhånden håbløse situation.

Vi har bistået med at hjælpe mange handlede kvinder ud til et liv i personlig frihed, enten i Danmark, andre steder i Europa, eller helt til deres hjemland. Vi har helt konkret og beviseligt reddet kvinders, og børns liv.

Mange kvinder som ikke mange andre, ville værdige et øjeblik, men som i dag nu lever et selvstændigt liv, i både værdighed, frihed.

Dette er for os slet ikke en kamp mellem Safe and Alive, og alle os andre, eller mig.

Dette er for os er en kamp for de mange kvinders som vi dagligt hjælper og bistår, som ikke vil stigmatiseres, eller bruge andre tilbud, nu fuldstændigt ender med at bliver svigtet.

Vi er ikke som de andre tilbud, det ved vi godt, men vi har helt klart resultater og offentlige undersøgelser, som beviser vores gode resultater, i arbejdet. Og er det ikke det det hele drejer sig om?

Personlig har jeg aldrig, ønsket hverken berømmelse, eller andet ud fra dette mangeårige arbejde, faktisk har jeg netop i lang tid fastholdt mit alias, som Christian, for netop, måske, at kunne have en mulighed for at kunne glide ud i et helt normalt liv, uden den store opmærksomhed, når tiden var moden til dette.

Safe and Alive er en fond, og ikke en selvstændig, aktiv social aktør, i arbejdet.

Safe and Alive er dygtige til at profilerer sig selv, Men en direkte kontakt med de handlede kvinder har de ikke selv.

Kun gennem de projekter de kan komme ind i, og hægte sig på, kan de få adgang til dette miljø.

Men det gør dem på ingen måde til eksperter eller værdige til at afgøre, hvorvidt vi gør tingene rigtigt eller ej.

Den uvildige COWI rapport til folketinget, kan vel ikke i den forbindelse, ikke bare tilsidesættes, som det rene vrøvl.

At nu forsøge tilsmudse mig, vores arbejde, Safe House, og Christians Venner, med en masse fornedrende vrøvl, og almuehistorier, som Safe and Alive, i øvrigt hellere, slet ingen viden kan have omkring, står således, i skærende kontrast til Safe and Alives eget lange ønske om at fastholde hele omverdenen, og øvrigheden, et halvt år efter, med at de fortsat drev, vores Safe House.

Det er således uværdigt nu at opleve, at opleve alle disse personlige angreb på mig og vores arbejde, og at en Safe and Alive, nu bruger en så lav fællesnævner, omkring noget som Safe and Alive, jo ellers tilsyneladende, indtil for et par uger siden ellers meget gerne ville forbindes med. Det virker både meget mystisk, og en hel del søgt.

David Munis Zepernick er trods alt kommunikations uddannet, og gammel spiddoktor, og må vel bedre end nogen anden, vide hvilke budskaber der står på deres egen hjemmesider.

Da hele medie balladen kom frem, i BT gik der da ikke mange timer før der på Safe and Alive hjemmesiden, var en masse forsvar for de mystiske donationer som de uretsmæssigt havde modtaget, samt en solid bredside af nedladende udtalelser, mod både mig, Safe House de frivillige og bestyrelsen for Christians Venner.

Et par dage forinden havde de ellers vel pyntet sig med at referer til deres tilknytning til Safe House.

Jeg beder jer inderligt at overveje jeres beslutning meget nøje.

Vores resultater er mange og veldokumenteret.

Mit arbejde har betydet at begrebet "handlet kvinde" nu er noget alle forstår.

Før sagen og kampen for den første kvinde, "Rose", for hvem jeg længe i mange år måtte kæmpe helt alene, var det ikke et begreb der var brugt, i den danske lovgivning.

Center mod Menneskehandel eksisterede heller ikke, da jeg startede, denne første kamp for en kvindes frihed.

Politiets specialenhed omkring kvindehandel eksisterede slet ikke.

I dag er begrebet "Christian" og Safe House for mange handlede kvinder i København et reelt friheds håb.

Uden at personligt at forsøge, eller virke selvhøjtideligt, ved at tage kreditten for alt dette, er faktum at jeg, med mit og de frivillige arbejder, har været meget stærkt medvirkende til at alle disse ting nu er noget som eksisterer.

De frivillige, og jeg, har virkelig været med til flyttet mange sociale milepæle i hele dette arbejdet, gennem de sidste år.

Jeg har ofte fået på puklen. Og jeg har kvajet mig et par gange.

Sådan er det måske, når man tænker mest med hjertet og når man gør tingene lidt anderledes, end andre.

Men ofte har tingene nu altid rettet sig, og vi er alle kommet styrket videre.

Personligt har jeg gennem årene hørt på meget vrøvl, omkring min egen person, det plejer jeg ikke at tage så tungt, for min egen person har virkeligt slet ikke den store betydning i alt dette.

Det har de handlede kvinders rettigheder, og for at i det mindste have et alternativt håb, derimod.

Men den sidste tids arrogance, den megen udenomssnak, fra Fonden Safe and Alive, som udelukkende bundler sig i at de uretmæssigt ønsker, at omdirigerer donerede og offentlige bevillinger, til deres fond, her på bekostning af et solidt socialt velfungerende projekt, med solide resultater i arbejdet for nogle af de svageste, og udsatte kvinder i København, tager nu alligevel teten.

Det er ganske enkelt uhørt.

./Vi har naturligvis fuldt dokumentation, af alle de her nævnte forhold, vi har ligeledes kopi af al mail udveksling, og andre bilag for økonomi og lignende som alle understøtter alle vores udsagn, som er nævnt her i redegørelsen.

Med venlig hilsen

Mogens Albert Pedersen

(alias Christian)
Daglig leder af
Christians Safe House - København
c/o Advokatkontoret
Hellerupvej 31
2900 Hellerup

tel.: +45 26 906 269

mail.: christian@christiansvenner.dk

www.christiansvenner.dk

www.christians-safehouse.dk

CVR.: 32 67 91 02

Christians Safe Houses Bank: Spar Lolland reg.:0691Konto.: 0002-398-192

